

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyitlér petisóra 10 kr.

MAGYAR ÉS NORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztai önszegélyező szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Fertőtlenítés.

A cholerajárvány terjedését gátló óvintézkedések egyik legfontosabbika a fertőtlenítés (desinfectio) lévén, a lehető legnagyobb pontossággal és szigorúsággal végrehajtandó.

Fertőtleníteni kell mindenekelőtt és a legnagyobb szigorúsággal a choleras beteg ürülékait, hányatát, ruháit, ágyneműt, szobáját; fertőtleníteni az ápolókat a ruházatát, keze, elfoglaltsága közben s annak utána. Fertőtlenítenők az árnyékszékek, a melyekbe a choleras ürülékai öntettek — kocsik, szekerek, vasuti kocsik, hajók, melyekben choleras szállított. Továbbá fertőtlenítenők:

A város, község szennyes közhelyei, u. m. kocsiallakások, szennyes folyókák, vásárterek A nyilvános épületek szennyes részei, u. m. árnyékszékei, vizelői, szemétdödre stb. A kocsimák, vasuti állomások, hajóállomások, szennyel járó iparok piszkos helyei, u. m. árnyékszékei, váró és vendégszobái.

Mihelyt valamely községben az ázsiai cholera felmerülte constatáltatott: rögtön az azon helyen létező árnyékszékek, szemétdödrök, szennyes kiürítőknek s. a t. az alább következők módon történendő fertőtlenítést a hatóság a saját részéről ki-rendelt egyének által végezteti meg.

A cholerabeteg ürülékét, hányatát, carbolsavval kell fertőtleníteni. E végből carbolsavat 20szor annyi vízben kell oldani (5%-os carbololdat) és ebből egy-két evőkanálnyi az edénybe adni, mielőtt ez használatnak. A tisztátalan (fekete, folyékony) carbolsav magában vehető, mintegy $\frac{1}{2}$ — 1 kanálnyi. Használat után az edényt ki kell üríteni, kiöblíteni s friss carbolsavval elöblíteni. Rongyokat, melyek ürülék, hányat által beszenyezettek, el kell égetni. A padlót ott, a hova cholera ürülék, hányat jutott, forró vízzel fel kell mosni és 5%, os carbololdattal bőségesen beitatni. Sáranyag padlót, ha cholera ürülék által fertőztetett, carbololdattal gazdagon be kell itatni. A choleras beteg ruháit, melyet betegedéskor viselt, vagy mi több, melyeket beszenyezett, ha nem értékesek, el kell égetni. Járvány kezdetén s az első eseteknél az értékes ruhát is elégetendő. Az értékesebb, mosható ruhákat minél hamarabb forró vízbe kell áztatni, ki kell főzni, szappanos vízzel kimosni. A nem mosható ruha száraz, szellős, napos, félreeső helyen jól kiszellőzendő. Az ágynemű beszenyezett, nem értékes részeit (rongyos lepedőket, szalmát és efféléket) el kell égetni. Az értékesebb és mosható ágynemű, mint a ruha kifőzetik s kimosatják. A nem mosható ágynemű — mint a ruha — kiszellőztetik. Járvány kezdetén az első eseteknél az ágynemű, melylyel a

beteg érintkezett, mind elégetendő. A choleras beteg szobáját folytonosan és jól kell szellőztetni, esetleg eczetgőzzel vagy carbolpermetezéssel lehet szagositani. A szoba fertőtlenítés czéljából kétszer 24 órán keresztül érintetlenül hagyva szellőztetik. Azután a meszelhető szoba frissen meszeletik, a padló felmosatik, ugyszintén a szobában levő minden butor megmosatik. Ezután megint legalább kétszer 24 órán át a szoba szellőztetik. Agyagpadlózattal legalább 20 centiméternyire felásatják s a föld kihordatják s előre készített gödörbe temetetik, helyébe friss, tiszta földdel kell feltölteni a padlót.

Tökéletesebb fertőtlenítés végezhető oly módon, hogy a szobában kénessav vagy chlorgőz fejlesztetik, a fal chlormész tartalmú mésszel meszeletik, a padló chlormész vagy carbolsavos vízzel felmosatik. Ily fertőtlenítést a hatóság szükségesnek látszó esetben elrendelhet. A midőn azonban annak végrehajtására a hatósági orvos felügyel. A felgyógyult choleras mielőtt emberek közé megy, fürdők meg. Az ápoló mielőtt más egyének közé megy, ruháját fertőtleníteni tartozik. E végből lehetőleg mosható ruhát viseljen, a melyet kifőzni és kimosni kell. Nem mosható ruháját száraz, szellős helyen legalább 48 órán át szellőztesse és csak azután öltse fel. Az ápoló különösen gyakran fertőtlenítsse ke-

A „Muraköz“ tárczája

Páter Mór.

Irta: Igaz Szív.

Rég ráfogták már a jezsuitákra azt a — nekik tulajdonított — közveszélyes elvet, hogy „a cél szentesíti az eszközt“. De az erdemes nyak sokáig félvállról tekintették léha ellenségeiket, míg végre unalmassá válván a hitvány rágalom, akadt a rendben egy középkorú áldozar. aki félmilliót tett le az angol banknál annak részére, aki bebizonyítja, hogy sz. Lujza fia közül csak egy is alkalmazta az embertelen elvet „írásban vagy szóban“.

Ennek kerek egy negyed-százada s a kincs maig is kamatozik; — föl nem vette senki; nem akadt vállalkozó még az erős Komáromban sem; aki pedig vállalkozott, beleért a bicskaja. Szóval azóta megszűnt az oldalról bántalmazni a derék jezsuitákat a hazug világ.

De hát honnan vette a félmilliót az a boldus barát?!

Aki valaha átrobogott az Inn folyó regényes fekvésű vashidján s a tiroli hegyek történelmi nevezetességben gazdag városába pihenni tért, az édes emlékek fog ragaszkodni a híres és ódon Innsbruckhoz.

Temérdek régiségei közt méltán az első helyek egyikét foglalja el világgyetemé,

melynek hivatásos tanárai egy szál megcsontosodott tudóok.

Ezek egyike ma is a hajlott koru pap, ki annak idején letétbe helyezte a kérdés félmilliót.

Neve oly egyszerű, ugyszólván — mit sem mondó.

Páter Mór... egy öreg szerzetes, kit csak azért ösmer a nagy világ, mert halhatatlan nevét szerte viszik a hálas tanítványok a világ minden részébe és elősmeréssel adóznak jóhírnekei túl a tengeren is.

Alakja igénytelen; Innsbruckban mindenki ösmeri a legnagyobból a legkisebbig. Ha az utcán megjelen, az érzi magát boldognak, aki legelőbb köszönheti.

Talár nélkül képzelné sem lehet; — azt hiszem, éjjel sem válik meg egyszerű sötét ruhájától.

Szük czellája egyik oldalát a fal hozzászában értékesen berendezett könyvtár foglalja el, — tisztán bölcselmi munkák. Ez egyedüli vagyona, egyedüli büszkesége. — Láthatni még ott egy durva faragványu nagy fakeresztet, festetlen imaszámolyt, egy gyaluatlan deszkázatu ágyfát, abban löször vankost és daróczipokrót; feketére mázolt asztalt, rajta írószerekkel és egy szuette széket, melyen friss vízzel teli mosdó-medence hever. Az üresen meredező ruhafogas, ugy látszik, nem igen szokott roskadozni a finom ruhák terhe alatt, azt a bolyhos törökendőt leszámítva, mely — mint szélesöndes időben az árboez vitorlaja — épp oly egykedvűen csúg le róla. A szobasároknak füzetek, papirtekercsek, kéziratok

s térképek fekszenek költői rendtelenségben, közülök azonban korántsem hiányzik az avult bőrkötésű könyv hátán a könyv.

Tanítványai rajongással veszik körül s naiv csevegés közt iparkodik kiki mesteréhez közel lenni. Ugy elenyéleg velök, mint a jó anya engedelmes gyermekeivel.

Eloadás alatt oly mély csönd uralkodik a tanteremben, hogy a gyöngye testalkatu szerzetes kevés terjedelmű hangja szinte öblönsnek volna mondható.

Sétáin mindig csoportostól kísérik szerető növendékei, kik előtt megfejthetlen rejtélyt képezett az a bizonyos félmillió. S habár tisztában voltak Páter Mór szegénységi fogadalmával és éppen ezért meg nem foghatták ama nagy összeg keletkezési módját: mindazáltal bizalmuk és tiszteletük annyira határtalan volt mesterük tisztaesága iránt, hogy e kérdésnél sirmémakká lőnek...

Történi egyszer, hogy Páter Mór hegyi sétájából a szokott módon, diáksereg élén tért haza. Midőn az egyetemi regens zárdája elé ér s tanítványaitól búcsút venni kíván: hirtelen két drága batár áll meg háta mögött. A nemes lovak paripaszamba mennek s a kocsikon és szerszámokon kilenczagu aranykoronák ragyognak.

A díszes hintókból három előkelő urnó száll ki mindannyian az ágg szerzeteshez lépnek, kinek reszkető csontos kezét alázatosan megökölják, mire Páter Mór viszonzásul a hölgyek komiókat érinti színtelen ajkával.

Erre a pap és dáma k egymást karjaikra fűzve, örömcsevegés közt belépnek a kolostor ajtaján s gyorsan eltűnnek a megilletődött tanít-

zét. E czélra maró higanyoldat (1 rész 1000 rész vízre) avagy carbololdat (1 rész 50—100 rész vízre) használjon. Öblítse gyakran száját tiszta vagy eczetes vízzel.

Az árnyékszékék, melyekbe cholerasók ürülékai öntetnek, következőleg fertőztele nitendők: 1. A hol vízzel öblített csatornák vannak, ott naponta legalább egyszer a csatorna vízzel bőségesen kiöblítetik és azután 5%-os carbololdat avagy tisztítatlan carbolsav öntetik az árnyékszékék medencéjére 200—100 grammnyi mennyiségben. Árnyékszékék fertőztelezésére igen jónak bizonyult be a mésztej 20%-os oldat, melynek előállítás a közönséges égetett mészből nagyon könnyű. 2. Öblítetlen csatornáknál, melyeknek rossz a lefolyásuk 5% os carbolvíz, avagy tisztítatlan carbolsav öntendő a csatornába, anyyi, hogy a csatorna rohadó bűz ne bírjon. 3. Használó módon fertőztelenítendő a gödörrel bíró árnyékszék. Carbolsav hiányában a fertőztelezésre vasgálic is használható, melyből mintegy 50 gramm számlándó egy emberre és egy napra. A gálic e löbb 20-szoros mennyiségű vízben feloldatik. A hatóság elrendelheti, hogy a choleras beteg ürülékait, vagy a szennyezett ruhát, ágyneműt és az árnyékszékéket, csatornákat esetleg (p. o. járvány kezdetén) maró higanyval fertőtlenítsék, ekkor azonban a fertőtlenítés végrehajtását orvosa által szigorúan ellenőrizi. Czélszerű, ha a hatóság gondoskodik arról, hogy a fertőtlenítést lehetőleg saját megbízottai által végeztesse. ugyszintén czélszerű, ha épít vagy vásárol a község fertőtlenítő kályhát, ruha, ágynemű és egyébek fertőtlenítésére.

Halottak estőjén.

Az őszi nap fáradtan hajtá le fejét s bágyadt mosolylyal vett búcsút a föltilt. Utolsó sugarai még rezegnek feje fölött aztán azok is, mint boldog órák emlékei, eltűnnek; elmúlnak alig észrehevetően, csak a seb marad meg, hogy kinjával végig gyötörje a valóság sivar pusztáján

ványok szeme elől, kiknek azonban tanítójuk előbb néhány szóval búcsút int. — — —

No most!... mi volt ez? némán kérdék önmaguktól s fejköket, látható jelével a bánó aggodásnak mélyen lehorgaszva, szóltanul tértek otthonukba.

Kinosan várták a következő nap reggelét.

Az előadás első órája Péter Mór volt.

Midőn megjelent, minden egyetemi hallgató keble szíj szorongáson ment át; szíveik csaknem hangosan dobogtak s égő arcuk a kétely bizonyos jellegét tükrözték vissza.

Az a halotti csend, ami más alkalommal a tudomány fölött mélyen tisztelte, ma az emésztő kíváncsiság pokoli kinjába fult.

Látta ezt a jezsuita éles szeme s fürkésző tekintetét férfias bátorsággal hordta végig a hallgatóság sűrű sorain.

— Kedves gyermekeim! — szólalt meg végre imaszó hangos — „az Isten utai kifürkészhetlenek”. A győne ember, habár szabad akarattal bír, törékeny játékeszer a szeszélyes sors kezében, melyet a kegyes Ég csak akkor fordít jóra, mikor látja, hogy a hajótörött ember nem fordul el tőle. hanem szíve egész melegevel és szilárd reményeivel tekint föl hozzá... Önök mind megannyi kérdőjelként tűnnek föl előttem. Én méltán, mert tegnap egy oly szokatlan jelenetnek voltam szemtanúja, a mi eddig pártatlanul állt rendünk történelmében... Megnyugtatom önöket: a ma urnó k leányaim. Csak Isten és a természet sarkalatos törvényeinek engedtem tehát, midőn homlokon csókoltam őket... Hallják röviden életüretemet. —

Szállj le a magasból lélek, ne törj végtelenbe, nem elég nagyok kinjaid? — Száz halált keresz? — itt is megtalálsz! Vigyázz, aláhullasz, izzé porrá szakad tested és végvonaglásodban hallani fogod a jajt, mi innen alulról száll feléd.

Néma zsongás, kínos, alig hallható panaszok, rejtett zokogás, a szív nyiláló fájdalmait eredt dobogása, nesztelen léptek suhaja, mi feléd tör.

Egy végtelen gyászlepel, keresztül törve rajta, mint menyasszonyi fátylon a beszött arany szemek, halvány mécsesek kísérteties vihága; lassan ide s tova mozgó komor alak, mik szemeid elé tárulnak.

Mit vázoljak még messzeségbe törő tekinteted elé, hogy ideköszölek? — Nyomort az éhezé családban; utálatot, megvetést vagy testvérgyilkosságot; véres boszút, melynek ártatlan unokák gőzölgő piros vére jelezze helyét, mit — nos nem felelsz? — önön életed sajtó fájdalommal telt cifra nyomorát?

És a szellem leszál a onnan merész vágyainak magaslatáról, leereszkedett a néma csendes, halmas sötét békés lakói közé.

Beh nyugodt, beh áldott csend honol halmaitok fölött ti néma lakók! Még a szellő is csak titkon mer elosonni hamvaitok fölött, hogy sirása ne zavarja örök álmatok mélyeséges csendjét.

Halottak napja van ma.

Népesülj meg hát néma ország, öntsd ki panaszaidat. vagy nyujts vigaszt nekünk, kik félénk léptekkel járunk fölöttetek, hogy csendes legyen a mi álmunk is!

Fényárban usznak a sírok és a gyászos térdelő alakokra kísérteties világlósságot hintenek

Egy elszigetelt, kihalt ország halmokkal, folyókkal bíró; lakói bár vannak, nem ismerik, nem szólíthatják meg egymást mi vagy tehát?

Dombok emelkednek, húzódnak lánczolatossan keresztül-kasul rajtuk, megszagatva egy-egy mélyedéssel s odatízve mindenik domb végéhez egy kereszt vagy fejta. Annak birtokosának nevé mutatja ki alatta nyugossa örömmel teljes, vagy kínokkal todozott nyomorult élete fáradalmait.

Grófi ágyból származom; kora ifjúságom óta boldog családi életet folytattam 40 éves koromig; az Isten után szeretett nőm három leánykával áldott meg. Atysi örökségem s boldog emlékü nőm hozományja uradalomra terjedt; tízenyolc évig teljesen boldog voltam, de akkor megátogatott az Ur s szomorú özvégységre jutottam. Gyermekeim 16, 13 és 9 évesek voltak... Idők múltán árvaik szerencsésen férjhez mentek, sőt a két idősebb boldog anyává lett. Uradalmaim háromnegyed részét fölosztottam köztük, a többi pedig megtartottam... Özvégységem sok töprengésre adott okot. Egy üdvös gondolatom támadt. Fölkerestem a rend generálisát s jezsuita lettem... Vasszorgalommal végeztem tanulmányaimat s midőn verjékes küzdelem árán elnyertem a kettős tudóri koszorút, ennek örök emlékeül s gyermekeim hozzájárulásával az angolbanál elhelyeztem megmaradt birtokrészemet, az önk által is jól ösmert — félmilliót. Nagyon természetesen egy világos kikötéssel, hogy csak az veheti kézes, aki hitelt érdemlően igazolja, miképp volt Lojola fiait közt csak egy is, ki azt a kárhözátos elvetírásban vagy szóval vallotta... Ha egy évszázad alatt senki föl nem veszi, a Vaikán fog azon valamely katolikus viagegyemet állítani... Később Innsbruckba egyetemi tanárrá neveztek ki s ma nevem és állásom: Péter Mór... A szerzetes elhallgatóit. Tanítványai pedig lélekben mélyen megilletődve állottak föl a pad-sorokban, hogy a teremből távozó mestert a szokottnál melegebb vonzalom közt kivérjék le az egyetem kapujáig... —

Beh nagyon sokszor ömlöttek és folytak itt a bánat vagy kétségbeesés könnyei. Ha most ama cseppek e napon egyesülnének, özönvízbe márténék a bűnös emberi nemet. De felszáradtak már nagy részét, vagy pedig leszívároga mélyen a földbe, az alatt nyugvók hosszu fájdalmas várakozását enyhítik némileg.

Menjetelek hát oda s ne zuzzátok szét öklötökkel, s ne szégyeljétek az előtörtö könnyeket, hadd csepegjenek alá a mélybe. Jól fog esni nektek is, ha majd fájdalmaitok égő tüzeit a részvét ily könnyei fogják enyhíteni. Hadd csillogjon szemetekben, legalább megmossa bűnös lelkeiteket és könnyebb lesz a várás a nagy napig, mikor a bíró széke elé kell állnotok.

E néma or-zág szük határain belül ismeretlen az öröm, vigás, a rangkülönbség: egyenlőség honol mindenütt.

Uri hölgyet láttam pompásan felékesített ur előtt állani, láttam árvát, amint göröcsösen szorongatá szülőinek egyszerű fakereztjét; volt ott özvegy, nyomorban hátrahagyott gyenge nő, neveletlen apró gyermekektől körülveve; férj kinek ölelő karjaiból boldogsága mázaslatán ragadta ki a fagyos halál az igazán szerető hitveit: ezeknek mind egyformán szabad sírniok s mindegyiknek egyformán ömlik szeméből a könny. A rang, a fény, a gazdagság elenyészik itt; mert oh, a halál birodalmában mind egyenlők vagyunk.

Aldozunk a néma lakók emlékének! Csak nézzetek körül, hisz a természet is készült e napra.

Borongós ködös őszi napok járnak. Hamvas szürke fellegek borítják az eget. Pi-henni tért a föld is, s hogy álma nyugodtabb legyen, megfoztják magukat a fák és virágok ékeiktől, sárga lombjaikat aláhullatják szemfödőnek. Sir az egész természet. Zokogó szellő surran át a légen, megrezgetve a csupaszon marad fák ágait, mik ugy nyögnek, ugy sóhajtoznak erre; megérintette a kerekszekre aggatott koszorúk leveleit, és mikor azok összeverődnek, ugy hallani, mintha az alattuk nyugvó be-zélné hangtalan hangon mély álma titkos látomásait. Sir a természet s a megreszkett ágakon át az ég könyecsképeit hullatja le reánk.

Oh, mi borzálóan fenséges itt maradni a késő éj közepén! Akkor legnagyobb a csend, legmélyebb a nyugalom is még s ugy tetszik, mintha ezernyi titkos alak szállna, lebegne körülöttünk sóhajtozva; ezernyi, meg ezernyi titkos ajkáról szállna föl az ima, föl-föl a magasba, hozzá nagy Isten,

És a ködszerű alakok, hogy kiönték már rég nem dobogó szívök panaszait hogy elrebegek imájokat; lassan lassan tűnedeznek az éj szárnyain; eljönnek házainkhoz, betekintenek hozzánk, fagyos hideg lehelle-tök arcunkat érinti és a bucsu emlékezetes hideg csókját lehelik ajkunkra

Mulik az idő.

Felkeresik újra lakukat, hogy néma megadással várják az ítélet napját, melyen boldogságban kezdődik a másik nagy élet.

Küzdj hát ember mégis, de Istenben bizva; vess félre minden világi dolgot! Egyetlen eszme lebegien szüntelen szemeid előtt, egyetlen legyen vezéred csak ne törj a magyabba, maguyugtat téged. Az felejtet veled gyűlöletet és haragot, gazdagságot és kincset: felejteti veled szegénységedet, nyomorodat és lelkedbe írva elkísér ide s szomorú kietlen hazába küzdésteles életet után való néma magányodba, le a sír hideg örömtelen mélyébe, a rideg hantok alá, és az emlékezet borongó szárnyain szüntelen feltett viraszt: Maghalunk, de feltámadunk!

Különfélék.

— **Előleptések.** Vidéktink szülöttei közül előleptettek: a honvédbírói tisztikarban ezredes hadbíróvá **Goricza Gyula** alezredes hadbíró a VII ik honvédkerületi parancsnokság igazságügyi előadója és főhadnaggyá a 23-ik honvédy gyalog ezrednél **Molnár Elek** hadnagv.

— **Az igazságügyet kormány** az 1891, évi XII. trezikk alapján vizsgáló bírakul, illetőleg azok helyetteseül a zalaegerszegi törvényszéknél **Baumgarten József**, illetőleg **Strausz Lajos**, a n-kanizsai törvényszéknél **Veber Károly**, illetőleg **Polgár Pál** törvényszéki bírákat rendelte ki.

— **Pecsnornik János** a Csáktornyai Takarékpénztár tiszteletbeli igazgatója, volt iskolaszéki, dalárdai e'nök sat. e hó 28 ikén elhunyt. A megboldogult elhalá'ozása napján délelőt még egészségben láttuk sőt délután a temetőben jelen volt testvére **Pecsnornik Károly** hamvainak átszállásánál. Itt lett rosszul, szélhűdés érte s este elhalálozott. A megboldogult mindenki által becsült, ismert alakja volt Csáktornya polgárájának. Tevékeny részt vett 20 évvel ezelőt mint iskolaszéki alelnök s később elnök a csáktornyai népiskolák újja szervezésében; a dalárda az ő elnöklete alatt érte el virágzásának tetőp'ntjét; a közművelődési egyletek buzgó pártfogója volt. A Csáktornyai Takarékpénztár felvirágoztatása körül érdemei elhervadhatatlanok. Mint magyar honpolgár, hazafias kötelességének a csáktornya iskolák újja szervezése körül eleget tett. Nemcsak a nagy számú rokonság hanem Csáktornyan és Muraközben sokan tájálják elhunytát. A megboldogult 70 évet élt. Emléke sokáig fenn marad közöttük. Nyugodjék békével!

— **Műszönet nyilvánítás.** Tolnai Fesztetits Jenő gróf ur ő méltóságá a Kisdedovó Egyesületnek ujabban ismét 50 frtot volt kegyes kiutalványoztatni. Miután a fenti összegnek kézhezvételét annak nyilvánossá tételével a lapokban is elismerém, a kiutalványozott összegért sietek az egylet nevében legforróbb köszönetet mondani. Csáktornya, 1892. október 28-án. Ziegler Kálmán az egylet elnöke

— **Megebodogult** Pecsnornik Károly hült tetemeit e hó 29 ikén a csáktornyai sir kertben eddigi sir.ából kivették és a család, rokonság és jóbarátok jelenlétében tünnepléyes ceremóniával új disz.s kriptába helyezték át.

A csáktornyai kereskedelmi kaszinó választmánya vonatkozva lapunk m. számának vezércikkére, arról értesít bennünket, hogy itt helyben 1885. év óta kereskedelmi kaszinó létezik, s egyuttal ennek a lénynek publikálására felkér bennünket. Amidő ezt köztudomásra hozzuk, sajnálkozásunknak kell kifejezést adnunk a kereskedelmi kaszinó több tagjának ama felfogása fölött, mintha említett cikkünk ignorálni akarta volna a kereskedelmi kaszinót azáltal, hogy ott nem említette fel. Kérjük a kereskedelmi kaszinó illető urait, hogy ily véleményem ne tápláljanak felőlünk, hanem olvassák el elfogulatlanul (de nem az érzékenykedés szemüvegén) közleményünket! Ott a régi polgári egylet feltámasztásáról, vagy egy általános társaskör (kaszinó) megalapításáról van szó, s nem egy — a kereskedelem férfiai által 7 évvel ezelőt megalapított, csekély kivétellel kereskedők által látogatott — kereskedelmi kaszinóról, mely egyetértésben oly szépen halad és virágzik, hogy nem nemcsak nem szorul a mi dicséretünkre, hanem nagyobb vidéknek is méltán szolgálhat követésre méltó példaul. Kijelentjük, hogy sem a székesztőiségnek,

sem a közlemény írójának nem volt szándka mellőzni, vagy semmibe venni a csáktornyai kereskedelmi kaszinót, sem pedig a csáktornyai kereskedelmi ifjak önképző egyletét az által, hogy mult számunk vezércikkében nem említettük fel őket. Hogy ez nem történt meg, annak részben a cikkirő feledékenységé volt az oka, részben meg az, hogy czimben kifejezett általános társaskör feltámasztásához vagy egy újnak alapításához a kereskedelmi kaszinó és kereskedelmi ifjak önképzőkörének felemlítésére nem volt szüksége. Rosszakarát tehát a cikkibőt feltétlenül ki van zárva! Kérjük ebbeli kijelentésünket szives tudomásul venni!

— **Sárközy** csáktornyai jeles magyar zenekara e hó 30-án vasárnap este a „Hatytu“-vendéglőben hangversenyt rendez. A zenekar tagjai kéri e helyen is a t. közönség szives pártfogását. Mi is ajánljuk derék zenészeinket a t. közönség jóakarataiba!

— **Muraközi Takarékpénztár** előleg üzletének negyedik csoportját 1893. év január hó 4-ikén alakítja meg, illetőleg az első befizetéseket akkor fogadja el. Egy egy részlet után hetenként 50 kr. fizetendő, ami után 208 hét mulva 114 frt. 50 krt, vagy ugyanannyi előleget azonnal kaphat a résztvevő. Egynél több részjegy is előjegyezhető. Az előjegyzések a takarékpénztár helyiségeiben eszközöltetnek.

— **Uj horvátországi alispánok.** A király Bily János Lika-Krbava megye alispánjának ugyane m'nösgben Modrus-Fiume megyébe való áthelyezését jóváhagyván, alispánokká kinevezte a következő megyei titkárokat: Vomacska Károlyt Lika Krbava, Georgievics Tivadart Belovár-Körös- és Chavrak Lerint Verőcze-megyébe.

— **Agyonnyomta a föld** Skvorcz Lőrincz Csáktornya-Battyán külvárosi 33 éves földmivelő e hó 25 ikén a dráva-szent-mihály dombok alatt agyagföldet ásott. A kivált part a szervesetlenre omlott és a nagy mennyiségű föld agyonnyomta. A dráva szent-mihályi dombok ásása alkalmából majdnem minden évben történik ilyen szeresetlen-ség. A nép maga az oka, mert földásás alkalmával a veszélylyel szemben semmi elővigyázatot sem tanusít.

— **Megyei hírek.** A király Brunner Antal útmesternek nyugalmaztatása alkalmával buzgó szolgálata elismerésül a koronás ezüst érdemkereszettel adományozta. — A h a n y i r. kath. diszes új iskolát Bossányi F. alesperes a napokban szentelte föl. — S ü m e g h e n vizvezetékét terveznek; a szentkúti források vizét akarják bevezetni a városba. — Nagy-Kanizsán nov 1 én posta és távirda segédtisztai tanfolyain nyílik meg — V e h á p Ferencz a kesztheji főgymnas. um segélyző egyesületének 50 frtot adományozott. — A keszthelyi polg. fiúiskola igazgatásával Biró József, felsőleányiskolai igazgató bizatott meg. — T i k k Mari, okl. tanítónő a randvanci áll. elemi iskolához rendes tanítónővé neveztetett ki. — Graf Vilmos, köveskallai kereskedő Schwarz Zsigmond kesztheji ügyvéd leányát, Nina kisasszonyt, — K a p á c s i Kálmán a z. apáti apátság urad ispánja pedig Dunszt Ferencz apát nővérét, E m i l i a kisasszonyt jegyezte el — K o m l ó s i József, a n-kanizsai járás szolgabírói hivatalának tisztviselője élete 57-ik évében elhunyt. — R á c z József, n-kanizsai vas uti áll. kocsiutó e hó 19-én a sinek közé szorult s a kocsi hátát és mellét összezuzták, a közközrűhábzan fekszik.

— **Kertészeti teendők** november és deczember hóban. 1.) N o v e m b e r. Takaríts mindent a pinczébe és verembe, amit még nem takarítottál be! Vess petrezselymet és

sárgarépát! Vethetsz és ültethetsz még foghagymát, salátát, kelt és káposztát. A trágyát kertedben széthordhatod és összehányhatod, Kerti szerszámaidat és eszközeidet tisztítsd meg és tedd el a tavaszra. A kerti karókat szedd össze és tedd száraz helyre. A pinczédet és vermedet szorgalmasan szellőztess és nézd meg! Ami rothadásnak indult, vagy megpenészedett, azt dobd ki! 2.) D e c z e m b e r. Tisztítsd, gyűjtsd a magvakat. Rakd külön őket zacskókba, vagy papírba. Amely faj magod hiányzik, szerezd meg szomszédodtól, ismerősödötől, vagy valamely megbízható kereskedésből. Minden magnemet jelelj meg, láss el felirattal, hogy össze ne keveredjék gyűjteményed. Tisztozgas, válogass és gyűjts foghagymát, vöröshagymát! Hordj széjel trágyát, ásd fel, a mit még fel nem ástál! Kerti eszközeidet szedd össze, a hiányzókat pótdold! Karácsony után fogj a melegágy készítéséhez, de előbb a régi földet dobd ki belőle! Kérj Istentől áldást a jövő évre, az elmúltért pedig adj hálát és mértékletesen élj!

CSARNOK.

A hazáért iszom.

Poharamat jól fölemelem,
Hogy lássa azt mostan minden szem;
De ti is poharat fogjatok . . .
„A hazáért iszom, igyatok!”

Dobogj, szívem, még sebesebben,
Teljék el szent örömmel keblemm;
Tajjaimban erek forrjatok . . .
„A hazáért iszom, igyatok!”

Éljen a hon sok ezer évig,
Sőt éljen a világ végéig!
Szemeimben édes köny ragyog . . .
„A hazáért iszom, igyatok!”

Ne borítsák be hazánk felet
Sűrű felbők a derült eget;
Hadd bámuljunk az arany napot . . .
„A hazáért iszom, igyatok!”

E nap a szabadság, hadd ontsa
Minden tódós fényét a honra;
S éledjenek föl a magyarok . . .
„A hazáért iszom, igyatok!”

Várossy Mihály.

Őszi dalok.

I.

Őz felé jár már az idő.
Fecske, golya utra kel . . .
Halni készül a természet,
Sárgul, hull a falevél.

Néma, csendes már az erdő,
Nem szól benne a csalogány . . .
Isten veled kedves helyem!
Isten hozzád szép magány!

II.

Süvölt a szél a paragon . . .
Jer közelebb kis angyalom!
Hüvösen tuj az őszi szél . . .
Jer közelebb melegítél!

Eszemadta fagyos szentje!
Ne nézzen, ugy a szemembe!
Az gondolom — haragszik rám;
Pedig aztán csókot kíván.

III.

Zug a csipős őszi szellő . . .
Isten áldás a szerető —
Eszemadta kis szökéje!
Meghasad a szívem érte.

Azt mondta az édes apád,
Feleségül nekem nem ad.
Ne is adjon, nem is kérem;
Enyém vagy már réges-régen.

Farkass Károly.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiče se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznanе pošiljaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk. y
Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtva“ „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznanе se poleg pogodbe i šal računaju.

Gospodarstvo.

Kopajte vrt prvije nego smrzne zemlja.

Vsako zemljišće, na kojem ima s protuljetja ili budućega ljeta rasti kakvo god povertelje, ima se pred zimu prekopati. To ima biti zato, da doluja, nutresnja zemlja dojde na površinu, kak ju bude mogel smržen zrak raztvoriti; a jošće je znameniteši tomu razlog taj, da sa dolnjom zemljom dojdju vu vis jajca, i vsake fele črvi i ostale vrtne resnage, ter da črez zimu zmznu i poginu. Gdo s protuljetja pregledava vrt, koji je bil vu jeseni prekopan, ter ga usporedi s neprekopanim, začudil se bude, koliko je onaj prvi čiste i i ljepši od ovoga neprekopanoga. Zato se nemore za dosta preporučiti, da vsi, koji žele vu protuljetju, da im bude sipko vrtno zemljišće i čisto od draca i črvah, da ga pred zimom sprashe t. j. prekopaju. Za gnoj, kaj se rabi vu vrtu, valja ovo: Glavno je, da gnoj bude dobro zatvoren; dobro je, da vsaki težak za gnoj vu vrtu jeden kutić opredeli, i da onde hiće vse, aj se vu gnoj more obrnuti, i da gusto črez ljeto ga preobraća; vrt nije nigdar pregnojen, stoga zagnoji kaj više moreš; ako imaš malo gnoja, a ti onda nesadi na istom prostoru zemlje istu felu povrtelja zastopce, već ga mēnjaj; vrt je najbolje

vu jesen gnojiti i gnoj motikom zakopati. Gnoja tak zakopaj, da ga nikaj na površini neostane.

Presadivanje sadja (voćkah) vu jesen.

Voćke (sadje) moreju se presadjuvati od konca oktobra vse do aprila. Jeli ve bolje jesensko ili protuljetno presadivanje sadja, to zavisi o sastojini dotičnoga tla (zemlje). Ako je tlo vlažno, ter se rado smrzava, to se preporuča na takvom tlu presadivanje za ranoga protuljetja. Drugač pak je najbolje, da se voćke presadjuju — vu jesen. Jesensko presadivanje ima svojih prednosti. Vu novo zagrutoj jami stalozil bude deždj i snēg zemlju čvrsto okolo korena voćke, a znamo, da med ži lami već krat ostaje čupljina, pak makar da i kak brižno zagrmeno koren. Kad se voćka zasadi ili presadj s jeseni, moreju odmah s protuljetja bujneše porasti male fine žilice, koje su od velike važnosti po rast i razvoj stabla. Smrzne li zemlja po nekaj, to bude vnoگو pružilo, ar se bude razlahlila zemlja, ter bude više zraka moglo dojt i do korena. Korenje bude kroz to zdraveše, razvijalo se bude leze i jakše. Nasuprot s protuljetje, kad je zemlja po nekaj vlažneša, događja se da se pri presadjuvanju zemlja odvise zgnjete, pak kad zasveti toplo sunce, ono ju izsuši i izpeče, ter stvori okolo stabla tvrdu masu

Onda nastaneju nevugodne okolnosti; do korenja nemreju, po rast i zdravje derveta potrebni elementi kakti: deždj, rosa, svetlo i toplina. Vu jeseni nega pogibelji, da bi se zemlja okolo korenja osušila ili zapekla. Voćke presadjene vu jesen odoljele budu leže s protuljetja sunđanoj žegi i suši, ar je tlo okolo korenja vlažneše, ter se nebude tak lahko osušilo, a s druge strane gusto se dogodi, da koren već vu jesen potira vnozinu žilicah s salica, koje već s rana protuljetja funkcioniraju

Krumpir se obćuva od gnjiloće,

Ako ga pospravljajući vu pivnicu na kup sloziš i pepelom od kamenile vugljenja (lapora) posiplješ. Tak je jeden gospodar već tri ljeta vse do ljeta svoj krumpir zdravo obćuval.

Da luk neklije vu protuljetju.

Kada luk preklije vu protuljetju, pos-tane nehasnovit, izgubi ves tek i svoj sok, kaj pri gospodarstvu vnoگو neprilike -zadaje: ar nam je luk za svakdšnju porabu jako potreben kakti vrli i zdravi začin k vsakovrstnoj hrani. Da onda luk začuvas do keano vu ljeto, do novoga, a ti deni glavice luka vu kakvu mrežicu, ter ju obei vu dim, da se suši kak meso. Dim nebude ni najmenje škodil luku, niti mu, teka niti

ZABAVA.

I.

Mojžes Mendelssohn.

Napisal: Em. Kollay.

Mojžes Mendelssohn bil je židov te je stal u službi pri niekem tergovcu, koj baš nije puškinoga praha znašel, t. j. nije bil prekomerno nadaren moždjan i glavi, ali je zato ipak bil pošten clovek.

Mendelssohn bil je pobožen i vučen clovek te je radi toga bil od najplemenitijih i najvučentijih ljudih u obće visoko stovan i ljubljen — i tak je prav, jer bradi za volju nesme clovek glavu prezirati, na kojoj raste.

Isti taj Mojžes Mendelssohn, koj akoprem vučen, ipak je bil u službi manje učenoga, bil je svojam sudbinum posve zado voljan i dal je med ostalim vrhu toga sljedeći dokaz:

Jer kad bi jednoč Mendelssohn u trgovačkoj kancelariji svojega gospodara za stolom bil sedeli nerakovim težkim računom se bil mučil, da mu je već voda iz čela kapala, dojde k njemu jedan njegov prijatelj i kad bi ga pri ovak težkem poslu videl, reče: „Ipak je škoda moj dragi Mojžes za te, da ti ovak pametan i vučen moraš za krah služiti pri čoveku, koj ti, kaj se znanja tiče, niti čašu

vođe nebi mogel pružiti; em ti imaš u tvojem malom prstu više znanja i mudrosti, nego tvoj gospodar u cijeloj svojoj glavi, kak je god velika“.

Drugomu bi ovi reći po glavi hodile i nebi imal mira, mozbit bi dapače i tintu i pero v zapečak hitil te on hip svojemu gospodaru službu odpovedal. Ali spametni Mendelssohu ostavil je tintu na svojem miestu na stolu, a pero je zateknul za vuh, te mirno pogledavši svojega prijatelja reče: „Sve je ovak dobro kako je, a slučaj je to sve dobro uredil, jer na ov način more moj gospodar od moje službe veliku hasen imati, a ja opet imam pri tom moj kruh i življenje; da bi to slučaj bil polag tvoje želje uredil i mene gospodarom, a njega mojim pisarom napravil, tak ja njega nebi mogel trebati.“

II.

Sreberna žlica.

U Pešti si je mislil jeden officir: Ja hoću ipak jedan krat u gostioni „Europa“ obedovati te otide u gostiu Europa — Tu su bili poznanci i nepoznani ljudi, odlični iz srednjega stališa, pošteni i lopovi, kak se to već posvud nahadja. Jelo se je i pilo, jeden puno, drugi malo. Spominalo se je i pravdalo od ovoga i od onoga, na primer od ribjega deđdja u Bosni i od grabežnoga umorstva u

Hiódmezó-Vásárhelyu. To su vriednomu citatelju poznate stvari jer ih je iz Murakóza prije zeznal, nego oni, kojim je žal za četiri, forinte na godinu, pak ga zato neću držati.

Kad je već obed skoro na koncu bil, jeden i drugi je još si zapovedal ferial črnoga budimskoga proti koleri, tretji je iz kruha delal kuglice, kak da bi Apotheker bil i pilule delal, četvrti se je igral z-noonem, vili-cum ili srebernom žlicum.

Na jedan krat zpazi officir, kak je jeden v sivem kaputu, igrajuć se srebernum žlicum, istu u rukav pustil, odkud više nije na videlo izišla.

Drugi bi si mislil: „Kaj me briga?“ pak bi bil k tomu tiho, tretji bi bil mozbit strašnu larmu zdigel. Officir si je mislil: Ja neznam tko je taj žlični jagar i kakva bi tu sad svadja mogla nastati, pak je bil tiho kak miš, dok nije došel ostarjaš plaću za obed pobirat. Kad je ostarjaš pošedel novce od gostov pobirati, vzeme officir takodjer jednu srebernu žlicu te si ju u luknju za gumb na kaputu zatekne, kak to u satu soldati čine kad si donesu žlice a neimaju juhu.

Dok je officir ostarjašu plaćal, gledal je ov na žlicu za gumbom zateknjenu te si je mislil: „To je čudnoviti orden, kojega ov officir ima — taj je moral negde z ribjum juhom boj biti, da je za odklikovanje dobil srebernu žlicu, — ili je to mozbit jedna od mojih žlicah?“ Kao pak je Officir svoj obed platio, reče posve ozbiljno: „A žlica ide

soka nebude odvezel, nego buće samo za-
prećil, da nebude klicat.

**Kalendar za vrtlare vu mēsecu Novembru
i Decembru.**

November: Spravljaj vu pivnicu i
repnicu, kaj još pospravil nisi. Sadi rani
grašec. Sejaj petrozela i mrkvu. Još moreš
saditi češnjaka, ter šalatu, kelj, zelje pre-
sadjuvati. Razvažaj gnoj po vrtu, ter ga
vsega prekopaj motikom. Vrtno oru-
delje očisti i do k ljeta spravi. Piv-
nice, repnice marljivo preluftavaj i pregled-
davaj. Kaj je gnjilo ali plesnivo vkrej hiti.

December: Čisti i spravljaj semenje.
Spravljaj posebice vu vrećice (zakl.) ili
papir. Kaj ti fali, nabavi si od susēda ili
znanca ili iz zaufanoga kojega štacuna
Vsaako vsame pronutaj s napisom, da se
nezameni. Čisti, preberi i sravi lućice, luk,
češnjak. Staru zemlju iz klila vadi. Razvažaj
gnoj, prekopaj, kaj još motikom pre-
kopaj nisi. Orudje vrtno popravlaj, kaj ti
fali, nabavi si. Po Božiću počmi klila pri-
redjivati. Blagoslov od Boga moli za
buduće ljeto, a za prešestno se vruće
zahvali i mertučljivo vživaj.

KAJ JE NOVOGA ?

Domāce novosti.

Peđornik Jānos Ćakovečki stanovnik,
Ćakovečke Sparkasse ravnatelj, školskog izbora
bivši prezeš i. t. d. vumrl je 28 ga o. m.
Pokojni bil je vu Medimurju d-bro poznat
i poštuvan Ćlovek. Naj počiva vu miru! —
Goricay Gyula medjimurski sin imenuvan
je za oberšteta, a Molnar Elek takaj medji-
murski sim za oberlejtinanta pri magjarskih
kr. honvedah.

Japanski cesar vu Evropi.

Englezke novine javljaju, da je japanski
cesar Mikado odlučil budućega ljeta pohoditi
Evropu. Pat Mikada po Evropi sigurno bude

pobudil toliko zanimanja kak i put perzijans-
kog šaha. Sigarno je, da se bude vsa pratnja
Mikadova ponela poput evropskih gentlemanah.
I sam cesar vu vsakom je pogledu civiliziran
ladavec, privćen je na vsake fele javne
svetkovine, ter ljubi šport, osobito natecanje
vu jahanju. Osobito se štima svojom vojskom,
koju su organizevali prajzki i francuzki ofi-
ciri, i svojom mornaricom, koju su uvećbali
englezki oficiri. S toga je vjerojatno, da budu
evropski ladavci pozvali japanskog cesara, da
bude nazoćen soldačkim paradam, i pomorskim
vežbam. Miali se, da bude Mikado već budu-
ćeg majusa došel vu Englezku.

Novi general; trapistah.

Nezdavnja je vumrl general trapista vu
glavnom njihovom kloštru kod Grenobla.
Trapisti su već dva dana iza njegove smrti
izebrali novog generala vu peršoni P. Đon
Sebastiana, koji je negda kakti kapitan
Wiyart služil pri papinskih zuavah, ter se
odlikoval vu francuzko-prajzskom taboru. Po
svršetku tabora stupil je vu klošter trapistah
Mont des Cats, postal je na hitrom svećenik,
prior i vrhovni prokurator reda vu Rimu.

Pučanstvo grada Rima.

Po zadnjem brojenju pučanstva grada
Rima od 30. juniuša 1892., živilo je ondi
toga dneva 438.123 duše. Vu pol ljeta pov-
nčal se je broj stanovništva za 6000. Dneva
31. decembra 1870. stanovalo je vu Rimu
samo 226 000 dušah, ter se je prema tomu
stanovništva za 22 ljeta povnožalo za
212 000 dušah. Od vremena cesara Augusta
nije nigdar Rim imal toliko pučanstva kak
denes, — ali je i vrlo dvojbeno, da li će
ikad doseći stanovništvo, kaj ga je imal pred
19 stotinah ljetah. Ljeta 28 pred Kristuševim
naroženjem preduzeto je pod carem Augustom
brojenje pučanstva; — a Rim je onda imal
1,386,680 dušah.

Kuliko ljudih vumira vu Beču.

Po službenom izvjestju vumrlo je meseca
Augustuša vu Beču 2973, a meseca Septembra

2374 ljudih; poprečno dohadja anda vu ma-
secu augustu na den 96, vu mesecu septembru
79 mrtvih,

Gorična bratva okolo Beča.

Gorična bratva okolo Beča, naročito vu
Badenu i susednih goricah, ovoga je ljeta
vrlo dobro izpala. I glede kulikoće kak i
glede kakvoće more se ovoletni prirod ubro-
jiti med najbolše, pak da nije meseca augusta
pritisnula prekomerna vrućina po svoj priliki
ljetošnje vino bilo bi ravno onomu ljeta 1834.
Kak bečke novine javljaju terki se hektoliter
belog mošta po 20 do 24 forinta, a hekto-
liter ōrnoga po 18 do 20 for.

Ogenj vu Budimpešti.

Vu subotu na večer po sedmi vuri
porodil se je vu velikom budimpeštanskom
paromlinu društva „Concordie“ ogenj, kojega
su medtemtoga ognjogasci ograničili ter je
izgorel samo jedan del stanja. Vu tom se je
odelu nahadvalo do 20 vagonah pšenice. Za
vezda nije poznato, da li je vsa pšenica
izgorela ili se je kaj občuvalo. Kvar iznosi
okolo 60.000 for.

Veliki požar vu Hamburgu.

Vu sobotu zadesila je Hamburg nova
katastrofa. Od 4 vure gorelo je velikoskladiste
(magazin) paketnog parobrodarskog društva.
Rušeće zidine pokvarile su znatno i obližnje
fabrike, od kojih su se nekeje i vuzgale. Pri
tom je ranjeno i više ljudih. Kvar se čeni
na više od milijun marakah.

Nizidersko jezero.

Pod predsedniĉtvom velikoga komeša
(foispana) željezne varnegijeje Rudó Kalmana
bude meseca novembra odlučna konferencija,
koja bude odlučila o tom, jeli bi se imalo
nizidersko jezero izsušiti. Korunanj je najmre
već ljeta 1885. odredil regulaciju reke Gjur,
a pokedob je ova izpeljana, izjavili su insti-
turi, da su interesenti od poplavax samo

k tomu, jeli istina? I prez toga je obed
dosta skup.* Ostarjaš odgovori: „Kaj tako
voga nisam još nikada videl. Ako neimaju
domaj žlicu, ja njim jednu iz kina srebra
donesem, ali ovu iz pravoga srebra neđam.“

Sad se officir stane, potrepeće ostarjasa
po ramenu i smejuć reče: „Mi smo se samo
šalili, ja i ov gospon u sivem kaputu, ako
on da svoju žlicu natrag, onda dam i ja
moju.“

Kad je žlični jagar videl, da je odkrit
i da je jedno pošteno oko na njegovu nepo-
stenu ruku pazilo, mislil si je, rajši nek bu
šala nego da bi bila istina i dal je posmek
njenu žlicu nazad.

I ovak je ostarjasa došel k-svojog žlici,
a žlični jagar se je tobož nad tum šalum
smejaj — ali ne dugo, jer kad su ostali gosti
to vidli, nisu hoteli stvar za šalu držati,
nego su tata iz svojega društva spotom i
sramotom odtirali. a ostarjasa je još svojega
Hauknedhta za njim postal, koj se je pod
velikemi oštarijskimi vratil još žojim nekaj
med četiremi oči spominal, dader je sve
pucalo.

Dve pripovedke.

I. Razbojnikova zaručnica.

Jedna si đevojka naprvo uzela, da se
za nikoga neće udati, zvan koji bude zelenu
brađu imal, pak je zato već mnoge odbila.

Najpotlje dojde mlad vu redu Ćovēk, zelenom
brađom, oblećen, kakti lovec, koji ju je su-
bio, te tak je dobro primljen bil, da se je
već za nekoliko dnevah ženitba mogla ob-
služavati. On zaprosi zaručnicu, da ga po-
hodi, u njegovom gradu vu obližnoj žumi.
Buduć je prve nedelje lēpo vrēme bilo, obleće
se ona, te pojde zelenim putem u šumu, dok
nedođe u sjajnu kulu, koja ja visokim zidom
bila opasana. Pri vrata ležal je sa svake
strane lav. Ona prejde odlučno pored njih, te
prispije a lēpe, visoke i okinčene dvorane;
ali tu nigđe nižeje duše neje bilo. Najpotlje
najde u jednoj sobiči neknu staru ženu, kojaju
prestrašeno pogleda te vikne.

Ah! moje dete, zakaj si sim doslo. Ti
si u razbojničkom brlogu: za čas bude se
razbojnik povrnul, pak bude te ubil. Vu tji
odtat nemoreš, ar lavi doduše paste unutra
svakoga, ali van nepuste nikoga. Žalim tvoju
mladost, pak buduć sam zđavna željela, da
odovud pobegnem, — buduć, sam i sama
prisiljena, da ovde estanem — to budemo
vezda skupa pokušale. Ovdē su dva hlēbi
kruha, budemo svakomu lavu po jednoga
bitile u žđrēlo, i onda nas budu pñstili. Ali
pojdimo prvlje neg bi kesno bilo!

U isto vrēme začuje se buka; razbojnik
se je vraćal sa svojom četom.

„Ah! vikne starica, vezdaje vre pre-
kesno! Uvleči se šitno pod ovu postelju.
Bog ti se smiluj!“

Razbojniki dopeljaju žlēpu mladu đē-

vojku, vzejemu joj sve dragocenosti pak ju
na strahoviti način ubijū. Ztatim joj vzeemu
prstanje, koje je na prstih imela, a kad je-
den prstenu neje nikak sprsta išel, ođeće
joj poglavica od razbojnikov prst, koji je pal
ravno pod postelju, pod koju se je đevojka
skrila, Nemogavši ga razbojnik dugo najti,
reče:

„Ćemu bi ga duže inkali? Iz ove sebe
nemore i onak ničesa nestati, a prstena
budemo zutra našli. Vezda budemo jeli i
pili!“

Postoje do vršenoga jela i pila legnu si
spat. Gđa su vreveć svi bili u dubokom snu,
izvleće se đevojka izpod postelje, vze-
me prst s prstenom i odide sa starićom, ukrotiv s
dvōma hlēbi obadva lava, te odioe srēčno
domu si.

Nekoliko danah potlje toga, pohodi
ju zaručnik te zapita, zašto ga neće pohoditi?

„Ah! reče ona, „ja bi vas već zđav-
na bila pohodila. ali sam senjala Ćudnu senju.
Senjala sam, da sam iduć zelenim putem.
došla do lēpe jedne kule, a pri vratih da su
dva lavi ležali.“

„Takvih neima pri meni!“ prekine on
reć svojoj zaručnici.

„Ztatim, da sam vidla lēpu okinčene
dvorane, sve jednu lēpu od druge!“

„Sve je to za tebe!“ upade joj u reć za-
ručnik.

„Senjala sem nadalje, da ste se vi
k domu povrnuli s jednom lēpom gospodi-

onda sigurni, ako se i nižidersko jezero isušilo. Vu tu svrhu izdelali su planom, po kojoj se vai potoki jezera odvajaju u reke, a samo jezero odvodnim kanalom spoji s rekoma Gjur. Strošek bi iznosil 5 milijuna for., ali bi se za to dobilo 120.000 mekoti zemlje, vrédne do 35 milijunah forintih.

Kratke novosti.

Iz Badena pri Beču telegrafirali su 20. oktobra. Na željezničkoj streci od Aspanga do Wiener-Neustadta opal je na jeden sub visok snég. Pogorje od Badena do Vöslava zevsema je pokrilo snegom. Vu ostalom javljaju iz svih krajevah centralne Europe, da je snég zevsema pokrill gore. — Vu Budimpešti oboljelo je od kolera od devrtirka polnoći do petka polnoći 26 ljudih, vumrlo ih 11 ljudih. Vu petek je zbezetalo 24 ljudi, vumrlo ih 15. — Ruski orsački dug iznosil bude 1. januara 1893. ljeta vu metalu 1.426.472.123 rubaljah, a vu kreditnih ublijh 2.511.273.579 rubaljah.

Nekaj za kratek čas.

Dijak.

Naš dijak je bil mladi Englez; u skolu je hodil u Lauzane. Jednoć je išel sa profesorom Durandom, koj se je s dijaki rad družil, van iz varaša na šetaju. Pat je vodil mimo jednog polja, gde je poljodevalac delal; njegov reklec i čisne, ne baš iz najfinešega sukna i kože, su ležale na ovoj strani onak hičene.

Dijak veli, da bi velika sala bila, ako bi mu reklec i čisne skrili, iz bližnjega grma bi mogli lukati, kak se bu onda poljodevalac čudil, kad na ovu strana dojdete, nenajde svoje stvari. — To bu pravo osupnenje.

Komaj da je svoj plan profesorom povedal, odgovori mu ov: „Ne, na račun siromaških ljudih šale zbijati nije liepo niti se nepristoji;

ali vi ste bogat, nacinite drugu salu, koja vam nebude menješveselje, kak i ova, većinila. A k tomu bude još i ovoga siromaškoga poljodevalca rasveselila; metnite u svaku čizmu jednu srebernu skudu te onda hoćemo za ovim grmom čekati; kaj bu došlo.“

Rečeno, većinjeno! Nije dugo trpelo i poljodevalac je bil svojim delom gotov, te dojde na ovu stran polja, da se obleče. On si obleče reklec i taki zatim potegne čizmu na nogu; ali pasja taca, kaj je tu nutri tvrdo-ga? On sleće čizmu nazad, zvadi iz nje ono tvrdo i gleda, — škuda! Sad se ogledava na okolo, ali nikoga nije nigde videti. Spusti a da svoju skudu u žep. Ali glej, kad si hoće drugu čizmu obući, opet je ista komedja.

Sad ga je preobdoledo i jer je mislil, da je sam i nitko ga nevidi, spusti se na kolena i pričme na glas moliti:

„O Bože, dakle je istina, da Ti one neostavljas, koji se u Te ufaju! Neznajući kaj sem čineći, otišiel sem iz doma, domaj sem ostavil betežnu ženu i gladnu diecu. Ti o Gospone si pomogel, ja Ti se klanjam i u svoj poniznosti hvalim; oružje pako Troje neizrečive dobrote blagoslovi Tvojim svetim blagoslovom.“

Duboko genjem čuje sada naš dijak ovu molitvu i suza mu dojde na oko.

„Još nikada nisem ovak čutil“ — veli on svojemu profesorom — „kak sad, te vas gospodine profesor uvieravam, da ov prizor i vsš nauk po kojem je do tog prizora došlo, nebudem nikada zaboravil.“

Levi: „Nuder mi povedj Aron, kada ti držiš svoj poldnevski počinec?“

Aron: „Kad se naobedujemo; onda ona uvijek jednu vuru po prilici spava.“

Levi: „Tko ona?“

Aron: „No moja žena.“

Levi: „Ali ja sem te pital, kada ti tvoj počinec držiš?“

Aron: „No em ti velim, kad onaspi, onda ja imam moj počinec i mi.“

Em. Kollay.

Mati (dojduća iz cirkve dimo): No Pista, to ti je prodekuval denes gospon plebano, da vsi oni, koji kalampira kradeju, vu pekel dojdju, gde budu strahovite muke terpeli.

Pista: Ivala Bogu, kaj sam ovu no: samo dinje pri njem vkral.

Ženiti se hotel navučitelj, ali dugo se ne mogel na ov korak odlučiti.

Po vno gem premisljavanju, povedal je to svojemu kollegi i prosil ga je za tolnac.

— Pak gdo je ta, kak zgledi, koju hoćeš vzeti?

— Dragi prijatelj, odgovoril je navučitelj, ljepa ti je to puca, bogata takaj kak veliju ljudi i drugač je dobra, samo t: neznam jeli je bedasta?

— Prosi ju za ruku, odgovoril mu je kollega, pak ako budeš videl, da hoće tebe vzeti, onda je zasigurno bedasta.

Zanimiva svatba bila je vu jednoj fari vu Štajerskoj. Mladoženja zval se je Medved, mladenka zvala se je Maček, podelk (svatovca) bila je kćerka gospona Vrabca, starašina i dever zvali su se Jelea i Pož, a igrali su mužikaši Vuk i Zajec:

— „Miško: Jali to istina, dragi Gjura, da kaniš oženiti sestru svoje pokojne žene?“

— Gjura: „Istina je, i to samo sbog punice, ar ovu barem već dobro poznam.“

Šilo za ognjilo. — Jeden pek vu varošu N. imel je pekarnicu blizu oštarije tak zvane „k črnomu volu“ i zvalo ga vu varašu „pek vol.“ Jenkrat bil je taj pek pozvani pred sud i sudec se izdere na njega: „Jeli ste vi pek vol?“ — Pek se je potajil, kak da dobro nečuje, došel je blže sudcu i rekel mu je: „Naj oprostiju gospodin sudec, malo sam nagluh.“ — Onda mu je sudec viknuil vu vuho: „Jeli ste vi pek vol?“ — „Nisem, gospodin, nego sem pek blizu vol.“

Šložil!

Gläd Ter encs

nom; da ste ju umorili, te joj odsékli prst na kom je lep prsten imela!“

„Hu!“ reče on, kak čovek more senjati, tak kaj bedastoga!“

„Jeli“ nastavi ona dalje „to je bil senalji jako živahan a ovdje je još i prst!“

Rekavši to zveče prst, te ga na stoj postavi. Vidivši sad razbojnik, da je izdan, skoći, povleče bodež, hotec ju ubiti; nu u istem trenutku prime razbojnika straža, koja je nahrupila u sobu, te ga svezala. Vezda pojdu k razbojničkom gradu, obkole njegov pjsdše, te je u pivnici nadjeno već čovečjih truplah, i k tomu veliko blago, koje je podeljeno medju devojku i spomenutu stariću. Razbojnik pak skupa sa svojom četom, bil je pr.dan zasleženog keštigi.

II. Djak kakti straha.

Kak je zlo i pogibeljno druge strasiti, od toga ima više primérov. Poslušajte, kaj se je jedenput dogodilo jednomu djaku.

U jednom velikom varošu, u kojem je glasovito sveučilišće, bil je jeden šoštara, s kojim se je većina djaka rada šalila. Po svoj prilici su mu prije prinjeme djaki znali stanovati, te su mu dopustili, da čita njive knjige; ar je od svega po nekaj znal, te se je znal u svaki spomenek pustiti, i u tom pogledu bi se moglo od njega reći, kaj se veli o svakom, koji se upus a u stvari, koje nemore prerazmeti: „Čul je vuru tući, ali ne zna, koliko je vur!“

Njegvo mudrovanje bilo je brez glave i repa; nu djakis su se ravno s čim njegovim brezumijem i nesmilom ve put nasmijali i dobro zabavljali.

To mu je pribavilo dvostruku čast, to jest, da je svaki dan k većini djakah mogel dojt, te se snjimi zabavljati. K tomu je dobival i jela i pila, a većput a vežput i peneze koje medtim nigdar nije povrnul, niti s popravljanjem čizmah, nit s drugom kakvom poslugom.

Čudnovati taj stavec hvalil se je, gda mu se je samo prilika podala svoom sigurnošćom. Zgodilo se naime kaj mu drago, da se on ipak nebude prestrašil.

Ovo gusto opetovano hvaljenje, dalo je povod nekolikim djakom, da su ga hoteli skušati. Jeden od njih pričini se, da je bete en, te mu je on istinu islo u prilog, da je ukanil šoštara.

Naipolje se je reklo, da je betežnik vumrl, a starca zapitaju, jeli se poduhva prvu noć skoznuvati pri mrtvecu.

„Zakaj ne!“ reče majster. „Samo mi morate dopustiti, da moram krpati ili šiti čuvajuć mrtveca.“

To su mu dopustili, te on dojde u odredjeno vreme u sobu preminutoga.

Mrtvec je letal na postelju na slamnjači, a pod glavom mu je bilo slamnato zglavje.

Majster si sedne i počne svoje delo, kad su izišli iz sobe prijatelji djaka, koji su njega dočekali.

Ravno je hotel majster, da batičem pokuca siv na svojih čizmah, koje je popravljal, kad vura stane tući, te se kakti na dani znak, počne mrtvec malo pomalo zdigati, mekne se, pokrene, te vupre oči na svojega čuvara. Ali ov se neje dugo zmišljaval. Hitro kak ti strela mahne s hamričem, te rekavši: „Ej mrtvec! kaj ti iščeš med živimi? Dole stobom, ti veš nespadaš med nas!“ živo vudri po glavi nesrećnoga djaka, koji se je o nesvoščem srušil. Zatim nastavi hrabri majster svoje delo, kak da se ne je i nikaj dogodilo.

U hip zatim nahrupe djaci na vrata. Oni su kroz tajnu luknjicu vidli kak je pal strašni vudarec, kojega ne su mogli povrnuti, ar njihov „Stoj!“ odjeknuil vu isti čas s vudarcem po glavi.

„Nesrećnik kaj si napravil!“ vikali su sa svih stran. Zatim odbeže k mrtvecu! ali vu njem ne je bilo nikakvoga znamenja življenja.

Nekoliko reči uputi majstora, da to nije bil mrtvec, nego samo prevzetan djak, koji se je hotel svojim našaliti. U čas dozovu vračitelja; ali čega su se svi bonjali, obistinil se vezda, tojest, mladić je sbilja bil mrtveć!

Kaj je vezda pomagalo sve javkanje. Nesreća se je dogodila, te se više nikaj dalo preméniti. Nesrećni udarec većinil je prividnoga mrtveca za pravoga a nakanjenu salu — za najtu znišu i žalostnu igru.

Cena žitka — Gabona árak

1 m-mázs. —	1 m-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	70
Zab	Zob	5	40
Rozs	Hrż	5	50
Kukoricza ó	Kuruza stari	5	—
" uj	" novi	4	80
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	70
Sárga "	" žuti	4	70
Vegyes "	" zmešan	4	70

LOTERIJA. Graz, 22-ga ok tobra 1892.
41 10 38 12 54

NYILTÉR.

Csikos és koczkás selyemszöveteket, Louisina, Foulard-Sürrah-Taffeta nemkülönb Merveilleus selymeket is méterenként 45 krtól 3 frt 85 krig egyes öltönyökre vagy egész végekben is póstaberés vámmentesen szállit Henneberg G. (ca. kir. udvari szállitó) selyemgyára Zürichben. Minták póstafordulóval küldetnek. Svájcba czimett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó

* E rövát alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Eredeti párisi

gummi és hálhólyag

felülmúlhatlan kitűnő minőségben tucatzja 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt. Megrendeléseket pontosan eszközöl 694 1-26.

REIF J., specialista, BÉCS,

IV., Margarethenstrasse 7,

első és legismertebb czég e szakmában. Legjobb és legszolidabb kiszolgálás. Teljes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

8360 és 3423 tk. 892.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vir-czetits Tamás és neje Jursits Katalin végre-hajtatónak Tkalcscz István és neje Jursits Ilona végrehajtást szenvedő elleni 65 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehaj-tási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróóság) területén levő csáktornyai 297 tjkvben 507 hr. sz. a. in-gatlan 416 frt. becsértékben 613 hr. sz. a. 171 frt; 976ja hr. sz. a. 188 frt; 1072 hr. sz. a. 332 frt; és 1081 hr. sz. a. 244 frt becsértékben; a csáktornyai 412 tk. 785 hr. sz. a. ingatlan 166 frt becsértékben az ár-verést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt in-gatlan az 1892. évi November hó 25 ik napján délelőtti 10 órákor a csáktornyai k. járásbí-roság telekkönyvtárában megtartandó nyilvános ár-verésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %.-át készpénzben vagy az 1881; IX. t.-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1 én 3333. szám a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes ér-tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881; LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi szeptember hó 13 án.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint te-lekkönyvi h.óság.

3404 tkvi szám 892.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zozolly Mária végrehajtatónak Gyuráncz Vincze és neje Novák Mária végrehajtást szenvedő elleni 94 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehaj-tási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbróság) területén levő mihovlani 206 tk. 24 hrsz. a. ingatlanból. tartozékaiból legelő illetményből végrehajtást szenvedettek illető felerészé 492 frt becs-értékben — a mihovlani 6 tk. 118 hrsz. a. ingatlan 113 frt becsértékben egészben — ugyanitt 273 hrsz. a. ingatlanok végrehajtást szenvedettek illető fele 149 frt becsérték-ben; a mihovlani 103 tk. 67 hrsz. a. ingat-lából végrehajtást szenvedettek illető 1/2 része 39 frt 63 kr. becsértékben; a mihov-láni 104 tk. 147 hrsz. a. 186 frt becsér-tékben — a mihovlani 105 tk. 103 hrsz. s.

ingatlanból végrehajtást szenvedettek illet-1/2 része 55 frt 25 kr. becsértékben; a mi-hovlani 207 tk. 110ja hrsz. a. 58 frtba be-csült egész ingatlanra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1892. évi november hó 22 in d. e. 8 órákor

a mihovlani község bíró házánál megtar-tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szán dékozok tartoznak az in-gatlanok becsárának 10 százalékát készpénz-ben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kije-lölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi szeptember hó 12-én.

A csáktornyai kir. jbróság mint tkvi hatóság. 697 1-1.

Pályázati hirdetés.

Spindler György Szelniczai kántortanító folyó évi September 1 től nyug-dijaatatott, ezen megüresedett

kántortanítói állásra

pályázat hirdettetik.

Fizetése ezen kántortanítónak a következőkből áll; u. m. 315 forint készpénz, szép lakás 3 szoba, konyha, pincze, padlás, istálló, felszer. szép kert gyümölcsfákkal; 3 és 1/2 hold föld haszonélvezete; 9 öl tűzifa, 4 az iskola, 5 a tanító számára, minden háztól egy garas keresztjárópénz, minden háztólí teme-tésért 1 forint 50 kr., vagy s 50 kr temetés, 50 kr. mise, 50 kr. bucsuztató, to-vábbá szüretkor szabad mustkollede. Fő feltételek:

a magyar nyelv tökéletes tudása,

a muraközi horvát nyelvnek pedig közép-szerű tudása és jó ének és orgonálás kívántatik. A kik ezen állást elnyerni óhajtják, okmányaikat mindennel felszerelve alulirtohoz 25. novemberig küldjék el, ók maguk pedig 1892. évi november 27-én a választáson jelenjenek meg, a megválasztott azonnal állását elfoglalhatja.

S z e l n i c a, 25. október 1892.

Tislér József,

693

egyházmegyei tanfel. p'ebános isk. széki elnök.

Hirdetmény.

Perlak község előljárosága részéről közhírré téte-tik, hogy a Nagyméltóságú kereskedelemügyi magy. kir. miniszteriumnak 45764/IV. számú rendeletével megenged-tetett, hogy Perlakon a **keddi napra** engedélye-zett heti vásár alkalmával **állat felhajtás** is esz-közöltethessék, ezenkívül pedig **minden héten**

szombati napon

egy második hetivásárt (állatfelhajtás nélkül) tarthasson.

Perlakon, 1892. évi október hó 8-án.

A községi előljároság.

889 3-3

Muraközi takarékpénztár részvény-társaság Csáktornyan.

A muraközi takarékpénztár részvény-társaság előleg üzletének negyedik csoportját következő feltételek mellett alakítja meg.

1. Egy-egy részlet után hetenkint 50 kr. fizetendő, az első befizetés 1893. évi január hó 4-én veszi kezdetét.
  2. A befizetések csakis 208 hétre terjednek.
  3. A takarékpénztár egy egy 104 frttal befizetett részlet után közvetlenül a 208 hét lefolytával 114 frt 50 krt fizet vissza.
  4. Az eképen 10 frt 50 krt kitevő kamat 5 % kamatozásnak felel meg.
  5. Minden részlet után az eddig szokásban volt sorrendben 114 frt 50 kr előleg adatik.
  6. A szokásos alapítási költség nem lesz fizetendő. Tekintettel azon körülményre, hogy gyűjtő- és előleg üzletünkben résztvevők egymás irányában egyetemleges kötelezettségben nem állanak, továbbá hogy gyűjtő-üzletünk legalább is 12 héttel előbb lebonyolítatik, ezen üzlet egy a részt- mint kölcsönvevőnek igen ajánlható.
- A többire nézve gyűjtő- és előleg üzletünk 1887. évi, február hó 17-én kelt szabályai mérvadóak.
Kérjük tehát azon esetben, ha ezen csoportban részt venni hajlandó, miszerint nálunk jelentkezni sziveskedjék.
Csáktornyan, 1892. október 20-án.

A muraközi takarékpénztár igazgatósága.

Kiadó.

Csáktornyan a fő-utczában egy

üzlethelyiség

a mellette levő lakhelyiségekkel együtt 1893. évi január hó 1-től kiadandó. Bővebben értekezhetni

Özv. Szy Antóniánál

890

Csáktornyan.

PÁLYÁZAT.

Az önkéntes lemondás folytán furesedésbe ött perlaki

kántori állomásra

pályázat hirdettetik.

1. A betöltendő kántori állomás 300 frt készpénz fizetés, természetbeni lakás esetleg 100 frt lakbér általán 5 hold szántó és kaszálóföld és két kert haszonélvezetből valamint stoláris jövedelmekből áll.

2. Pályázni kívánók ez évt november hó 1-ig fötisztelendő Varga János lelkész urnál Perlakon írásban vagy személyesen jelentkezhetnek.

Perlakon, 1892. október 10-én.

Az előjáróság.

888 3-3

Ház eladás.

A zalaujvári utczában fekvő ^{80 új}/_{61 régi} számu Okolicsányi-féle ház eladó.

A venni szándékozók forduljanak Sárosi László ügyvéd urhoz, ki az eladással a jelenlegi tulajdonos által megvan bizva.

886 4-*

FELVILÁGOSÍTÁSUL!

Vannak emberek, a kiket a kenyéririgység minden tisztességtudásból kivetkőztet.
Igy esett meg most, hogy

egy versenytársunk teljesen fejet vesztvén

az Esterházy cognac bámulatos sikerein, (és mindenesetre a saját gyártmányának hanyatló kelendőségén — a minék oka pedig csakis ő maga lehet), oda jutott, hogy valólan és nevétséges vádakat szór ellenünk s ez által igyekszik bennünket megkárosítani.

Erdekeit ilyen eszközökkel védő versenytársunk fogadja részvétünket! Részolgal.

Részünkről csak azt emlíjük meg röviden, hogy csakis az Esterházy cognac

lett minden kiállításán, melyen részt vett, első díjakkal kitüntetve, hogy

csakis az Esterházy cognac-gyár

kapott orvosoktól, gyógyszerészektól, kereskedőktől és a nagy közönség köréből ezekre rugó elismerő leveleket és hogy

csakis az Esterházy cognac

kedvence a nagy közönségnek

Mi csakis a nagy közönség véleményét tartjuk mérvadóknak, ez pedig hatalmasan nyilvánult meg mindenfelé hangoztatván

Esterházy cognac a legjobb!

Szavatolunk cognacunk jóságáért, ez szerzte meg nekünk a nagy közönség rokonszenvét melyet — a verseny dühöngő támadásai ellenére — megtartani, sőt tőlünk telhetőleg fokozni igyekszünk majd.

Tisztelettel

Gróf Eszterházy Góza-Féle

cognac-gyár

Budapest — Angyalföld.